

Ratolesť

ČÍSLO 2

ROČNÍK XIII.

DECEMBER 2021

PRED 350 ROKMI
AKO PRVÍ VYSTUPILI 25. VII.
1664 NA SLAVKOVSKÝ ŠTÍT M. J. A.
NI, J. BUCHHOLTZ, M. VEISSER A
SPRIEVODCA-POLOVNÍK V MENE
BOZOM, HOČI S VEĽKÝM OHROZE
NÍM TEĽA A ŽIVOTA, 25. VII. 2014
VEĽKÝ SLAVKOV... A ČO VSETKO
SA ZMENILO...

MILÍ ČITATELIA RATOLESTI!

V septembri ožila naša krajina návštevou pápeža Františka. Mnohí z vás ste išli pozdraviť Petrovho nástupcu do Šaštína. Viac sa dočítate v príspevku pána farára na str. 6. V tejto neľahkej dobe sa mnohé manželské páry zúčastnili na ďalšom pokračovaní kurzu Manželské večery. O skúsenostiach pána kaplána Pavla, ktorý bol ich duchovným vodcom, ako aj o dojmach samotných zúčastnených manželov si prečítate na str. 4. Stačí sa nechať inšpirovať – nabudúce môžeme písať o tebe, drahý čitateľ!). Svoj pohľad na študentský život vo Večnom meste nám v rozhovore ponúka pán kaplán Dávid – viac na str. 10.

Dovoľte mi vrátiť sa v čase o pár mesiacov. Je máj, práve som vyprevadil dcéry k bránam cirkevnej školy v našom rodnom Trenčíne, kam sme sa vrátili po šesťročnom pôsobení vo Vysokých Tatrách. Klakám si do lavice v susediacom kostole. Spomínam si, ako som voľakedy dávno prišiel do chrámu v Novom Smokovci a s uboleným srdcom prosil Boha o zdravie pre svoje deti. Tých pozhnaných šesť rokov bolo potom Božou odpoveďou na túto modlitbu...

V trenčianskom kostole „riešim“ s Nebeským Otcom pred oltárom Panny Márie s ružencom na perách iný problém. S blížiacim sa letom potrebujem zabezpečiť prázdninové bývanie v Tatrách pre seba, manželku a deti. Pracujem totiž v gastrosektore na Štrbskom Plese. Počas smeny sa delím o strechu nad hlavou v zamestnaneckej izbe s ostatnými kolegami. Chcel by som mať cez letné prázdniny rodinu pri sebe a nie pendlovať medzi Trenčínom a Tatrami v preplnenom rýchliku niekoľkokrát za týždeň.

Predbežne máme dohodnuté u jedných známych ubytovanie na pár dní. Chystám sa zavolať aspoň dvom ďalším ľuďom, aby sme si pobyt čím viac predĺžili. Bývať počas leta na minimálne troch rôznych adresách však znamená stále sa baliť, zvykať si, sťahovať sa... Pre päťčlennú rodinu žiadna maličkosť. Nevieť si dať rady. Hneď poobede to musím definitívne vyriešiť, vravím si. Zatiaľ v kostolnom tichu klačím, modlím sa a dúfam.

Pred polrokom sa do bytu na Vyšných Hágoch, ktorý sme si dlhodobo prenajímali, vrátil syn majiteľa. S rodinou, ktorá nám poskytovala toto ubytovanie, sme sa rozlúčili ako priatelia. Naposledy sme si volali ešte počas zimy...

Prichádzam domov, osprchujem sa a letmo pozriem na mobilný telefón. Na displeji svieti neprijatý hovor. Kým som bol v kúpeľni, niekto mi volal. Náš známy z Hágov. Asi chce vedieť, ako sa máme. Ako vravím, niekoľko mesiacov sme sa nekontaktovali. Hovorí: „Syn mi odchádza pracovať

do zahraničia. Ak by ste chceli, byť je k dispozícii na štyri mesiace.“ Ruky sa mi trasú a neverím vlastným ušiam. Volám známej, akú ponuku som práve dostal a či sa nebude hnevať, keď by som tú jej nateraz nevyužil. Nemá s tým problém. A my sme, vďaka Bohu a dobrým ľuďom okolo seba, mohli prežiť v Tatrách ďalší pozhnaný čas.

Ešte sa vrátim k pápežovej návšteve na Slovensku. Svätého Otca máme v rodine veľmi radi. Hneď ako bola oficiálne potvrdená jeho cesta, rozhodli sme sa ísť ho pozdraviť. Len sme nespĺňali podmienku zaočkovanosti a vakcínu by sme už neboli stihli. Smola, nič sa nedá robiť. Keď však povolili režim OTP, neváhal som prihlásiť celú rodinu. Spravíme si predĺžený víkend - v piatok navštívime zubára v Košiciach, v utorok pozdravíme pápeža v Prešove a v stredu (sviatok Sedembolestnej Panny Márie) majú dievčatá voľno... Dcéry hrajú v Trenčíne hádzanú. Víkend predtým boli na turnaji, kde jedna súperka mala covid. Vo štvrtok, o päť dní nato, prišli do Tatier a dozvedeli sa, že musia zostať v karanténe. Skvelé, vravím si ironicky v duchu. Ja, manželka a syn môžeme fungovať v normálnom režime. Rozmýšľame, či zostaneme v Tatrách v byte všetci, alebo tam necháme dievčatá a my so synom pôjdeme do Prešova. Ako na potvoru, termín na PCR testovanie v Poprade dostali na deň pápežovej návštevy, takže tam bude treba ísť s nimi. Na internete však zisťujem, že potrebné testy robia aj vo Vyšných Hágoch. Hneď v pondelok ráno sa dávajú testovať. Aj keby boli negatívne, na výsledok treba čakať a pápež je v Prešove už o 24 hodín. To sa nedá stihnúť, myslím si, no napriek tomu si dávame robiť so ženou AG testy. Keď už sme boli prihlásení... Výsledok o našej negativite prichádza v priebehu pár minút. Poobede rozmýšľame, či na ďalší deň pôjdeme do metropoly Šariša s trojročným synom, alebo vôbec nie. Zrazu počujeme pípať esemesky. Aj PCR testy našich dievčat sú negatívne! V duchu ďakujem Prozreteľnosti. Svätý Otec, zajtra sa uvidíme, tešíme sa na Teba!

Aké milé prekvapenie sme zažili, keď spomedzi množstva dobrovoľníkov asistovala pri rozdávaní svätého prijímania v našom OTP sektore práve naša kamarátka Marienka z Tatier!

Pán Boh je mocný a dobrý! Nestráčajme nádej a s radosťou sa modlíme. Nebojme sa! Zaujala ma myšlienka, že Boh odpovedá na naše úprimné prosby a modlitby tromi spôsobmi:

Dám ti to...

Dám ti to, ale nie hneď...

Dám ti niečo omnoho lepšie...

Požehnaný čas a príjemné čítanie vám praje

Martin Mistrík a redakčný tím

SUMÁR DIANIA

» Farský odpust svätých Petra a Pavla

Patrocínium nášho farského chrámu svätých Petra a Pavla sme si pripomenuli odpustovou slávnosťou v nedeľu 27. júna 2021. Slávnostnú svätú omšu celebroidal vdp. prof. ThDr. Rastislav Adamko, PhD., profesor cirkevnej hudby na Katolíckej univerzite v Ružomberku. Tradičný deň farnosti sa, žiaľ, konať nemohol, a tak sme sa v duchu spoločného dobra zriekli

sprievodných aktivít a aj vychýreného spoločného guláša. Veríme ale, že nám bude dopriate vynahradiť si to farským dňom v roku 2022.

» Cyklopúť do Levoče

Ani tento rok sa oficiálna levočská púť kvôli pandemickým opatreniam neuskutočnila. Na komornú farskú cyklopúť sa

v sobotu 3. júla 2021 vybralo zopár našich cyklo-farníkov. Viac na str. 6.

» Požehnanie horolezeckých lán

V sobotu 3. júla 2021 sa uskutočnilo aj požehnanie lán v Starom Smokovci pri kaplnke za Mestským úradom. Laná horským vodcom požehnali kaplán HZS Ján Dubecký spolu s naším pánom kaplánom Antonom Melegom.

Nech patrón horských záchranárov svätý Ján Pavol II. mocne oroduje za svojich „zverencov“!

» Spomienková svätá omša na Jána Pavla II. na Sliezskom dome

V pondelok 5. júla 2021 sme si svätou omšou pripomenuli 26. výročie návštevy Vysokých Tatier vtedajšieho pápeža, dnes už svätého Jána Pavla II. na Sliezskom dome. Hlavným celebrantom bol vdp. Jozef Gužiak, správca farnosti Šuňava.

» Svätá omša za zomrelých záchranárov v Slovenskom raji

Záchranári HZS z oblastného strediska Slovenský raj, rodinní príbuzní aj mnohí známi či neznámi si aj tento rok v sobotu 17. júla 2021 pripomenuli tragickú udalosť, ktorá sa odohrala pred šiestimi rokmi v Prielome Hornádu. Pri páde vrtníka počas záchranej akcie vtedy prišla o život štvorčlenná posádka. Svätú omšu za záchranárov na Symbolickom cintoríne na Kláštorisku slúžil náš pán farár spolu s našim bývalým pánom kaplánom Jánom Dubeckým, toho času kaplánom HZS.

» Farský denný tábor

V dňoch 2.-6. augusta 2021 sa podarilo zrealizovať farský denný tábor pre deti vo veku 3-7 rokov. Čo všetko deti zažili sa dočítate na str. 9.

» Odpust v Tatranskej Lomnici

Odpustovú slávnosť zo sviatku Nanebovzatia Panny Márie sme oslávili odpustovou sv. omšou v nedeľu 15. augusta 2021. Hlavným celebrantom bol vdp. Alojz Chmelár.

» Slávnosť prvého svätého prijímania

V nedeľu 5. septembra 2021, v „náhradnom“ termíne, prijalo 11 tatranských detí najväčšej DAR. Viac na str. 8.

» Odpust na Štrbskom Plese

Na sviatok Povýšenia Svätého Kríža v utorok 14. septembra 2021 slúžil odpustovú svätú omšu v kostolíku na Štrbskom Plese vdp. Štefan Vitko, farár farnosti Svit.

» Pápež František na Slovensku

V dňoch 12.-15. septembra 2021 boli naše kraje veľmi poctené a potešené pastoračnou návštevou Svätého Otca Františka. Ukončením jeho cesty bola pontifikálna svätá omša na sviatok Sedembolestnej Panny Márie v stredu 15. septembra 2021. Aj z našej farnosti sme sa zúčastnili tejto púte do národnej svätynie v Šaštíne. Viac na str. 6.

» Odpust v Tatranskej Polianke

Kaplnka v Tatranskej Polianke je zasvätená Sedembolestnej Panne Márii, patrónke Slovenska. Odpustovú svätú omšu v deň tohto sviatku, 15. septembra 2021, slúžil vdp. Michal Regec.

» Stráženie kostola v Starom Smokovci

Aj počas letnej sezóny 2021 poskytli naši obetaví farníci svoj čas do služby stráženia kostola Nepoškvrneného počatia Panny Márie v Starom Smokovci, aby tak „náhodní“ návštevníci mohli vojsť dnu, pobudnúť v ňom v modlitbe alebo sa len pokochať krásnym interiérom.

Nech dobrotivý Boh hojne odplatí túto vašu službu blíznym!

» Sväté omše na horských chatách

Počas uplynulého leta sa z „horských svätých omší“ uskutočnila iba jedna, a to v sobotu 21. augusta 2021 na Chate pri Zelenom plese. Dojmy niektorých účastníkov sa dočítate na str. 14.

Plánovaná svätá omša na Východnej Vysokej sa pre nepriazeň počas neuskutočnila.

» Odpust vo Vyšných Hágoch

Kaplnka v Národnom ústave tuberkulózy, pľúcnych chorôb a hrudníkovej chirurgie Vyšné Hágy je zasvätená sv. Terézii z Lisieux, ktorej sviatok sme slávili v piatok 1. októbra 2021. Verejná odpustová slávnosť sa tam pre pandemické opatrenia nemohla konať ani tento rok.

» Pietna spomienka na Symbolickom cintoríne

V sobotu 30. októbra 2021 sa konala tradičná pietna spomienka za obeť hôr. Viac na str. 13.

» Zákaz verejného slávania bohoslužieb

Od štvrtka 25. novembra 2021 bolo zakázané verejné slávenie bohoslužieb, povolená je iba individuálna pastoračná služba. Farský kostol je otvorený každý deň a naši kňazi sú vám k dispozícii na svätú spoveď či individuálne podanie svätého prijímania. Porúčajme aj tento „prapodivný“ čas Božej Prozreteľnosti, aby sme aj z neho dokázali vyťažiť veci užitočné pre spásu našich duší.

Peter Dziak

Manželské večery optikou zúčastnených...

Manželstvo je vzťah, ktorý nikdy nie je dokončený. Z obidvoch strán sa na ňom musí pracovať. Obetavosť, starostlivosť, vášeň, úcta a láska sú jeho nepostrádateľnými hodnotami. Ježišova láska je príkladom, vzorom i námetom pre manželské vzťahy. Ponúkame pohľad niektorých párov, ktoré sa zúčastnili posledného kurzu Manželské večery vo farnosti Vysoké Tatry pod vedením pána kaplána Pavla Garbiara.

CESTA K LÁSKE

S veľkým otáznikom sme sa zapojili do manželských večerov, na ktoré nás pozval náš priateľ kaplán Pavol Garbiar so slovami: „Už som vás prihlásil.“ A naozaj sme sa ocitli na správnom mieste... Nečakajte recept na šťastné manželstvo, ten si musí každá dvojica namiešať sama. Dozviete sa však, aké sú tie správne ingrediencie. Žiaden človek nemôže byť skutočne šťastný, keď nepočuje tieto slová: „Milujem ťa! Ďakujem! Odpusť mi. Pomôž mi, potrebujem ťa! Obdivujem ťa. Počúvam ťa. Si pre mňa výnimočný...“ Aj keď my osobne si prechádzame náročným obdobím, veľmi nás to spojilo, posilnilo naše manželstvo. Vždy je čo objaviť a naše dobrodružstvo pokračuje ďalej. Aj týmito večermi sme si uvedomili, že o manželstvo je potrebné starať, je to splynutie, ktoré je vzácne. „Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje.“ Opäť sme sa presvedčili, že ak pozveme Boha do nášho vzťahu, On bude našou silou a útočiskom v súženiach. „Trojitá šnúra sa tak rýchlo nepretrhne.“ (Kazateľ 4,12) Na záver zacitujem slová autora série kníh Päť jazykov lásky, Garyho Chapmana: „Aký je hlavný zmysel manželstva? Manželstvo je Božie riešenie najhlbšej ľudskej potreby – spojenia života s niekým iným. Stať sa jedným telom.“

Andrea a Juraj

O tomto kurze mi povedal môj milý kolega, pán kaplán Paľko. Od začiatku som bola nadšená. Páčila sa mi myšlienka ísť na rande s mojím manželom, a zároveň sa niečo o nás, o našom manželstve dozvedieť. Bolo pre mňa výzvou, ako odprezentujem

moje nadšenie manželovi – nepokrstenému milovanému mužovi, ktorý by pre mňa do studne skočil. Porozprávala som manželovi o myšlienke manželských večerov a on len sucho povedal: „To je fajn, ideme.“ Tešila som sa a začala veriť, že Pán Boh chce, aby sme tam šli. Každé stretnutie bolo zamerané na tému úzko a nevyhnutne súvisiacu so vzťahom. Páčila sa mi vzťahová trojzrornosť: vzťah k sebe, k manželovi a k Pánu Bohu. Dostali sme možnosť a čas povítať sa v sebe, vo vzťahu. Každá téma bola veľmi pekne a citlivo spracovaná. Videoprednáška nás pútavou formou previedla danou témou. Prednáška bola rozdelená aj na prácu s pracovným zošitom. Po každej téme sme si plnili domáce úlohy. Myslela som si, že všetko o našom manželstve už viem, no mylila som sa. A ešte ďalšie úprimné priznanie: na každom stretnutí som plakala. Niekedy od šťastia, keď som si prečítala manželove vyjadrenia v pracovnom zošite. Niekedy od smútku, keď sme rozoberali ťažké chvíle, ktoré sme s manželom zvládli a báli sme sa o nich hovoriť, aby sme si znova navzájom neublížili. A ako nás manželské večery zmenili? Ešte viac sme sa do seba zaľúbili (ak je to vôbec možné). Lúbim svojho manžela, pretože on je so svojimi nedokonalosťami pre mňa dokonalým mužom. Uľavilo sa nám, keď sme sa porozprávali o témach, ktoré nás boleli. Viac si navzájom pomáhame, viac si ďakujeme a viac sa rozprávame, počúvame. A kto by mal absolvovať tento kurz? VŠETCI manželia.

Zuzana a Pavol

V priebehu mesiaca október a november sa v našej farnosti konal kurz Manželské večery. Tento kurz bol zameraný na vybudovanie si pevných základov pre spokojný spoločný život. Je určený pre každého, kto chce svoje manželstvo zlepšiť, teda aj pre pevné manželstvá, ale aj pre tie, ktoré zápasia s určitými problémami. Tento kurz vytvorili Nicky a Sila Leeovi z Anglicka. Zažili sme sedem úžasných večerov. Na každom vzťahu je niečo, čo treba zlepšovať. To, čo sme počuli, sme si aj prakticky vyskúšali a celý týždeň sme na danej téme pracovali, usilovali sa ju prehĺbiť v rozhovoroch doma. Mysleli sme si, že sa vzájomne už celkom dobre poznáme, ale boli sme prekvapení. V manželstve máme často problém hlavne s komunikáciou a s neefektívnym riešením

problémov. Manželské večery nám ukázali, že potrebujeme spolu pravidelne tráviť čas pri spoločných záľubách, byť vnímavejšími na potreby partnera, riešiť vzniknuté konflikty a prejavovať lásku jazykom lásky toho druhého. Tento kurz nám vniesol viac otvorenej komunikácie, pomohol nám zdieľať naše pocity, podporil vzájomnú dôveru a vniesol iskru do všedných dní. Avšak najdôležitejšie je, že sme sa naučili pozývať Boha do nášho vzťahu a nechať ho konať. Spoločná každodenná modlitba nás otvára službe pre našich najbližších i obetavosti pre dobro našich bratov a sestier. Tento kurz odporúčame naozaj všetkým párom. Je to príležitosť urobiť niečo pekné pre manželstvo a „randiť“ pár večerov vo dvojici. Sme radi, že nám bol daný tento čas a mohli sme tento kurz dokončiť aj v tejto nepriaznivej dobe. Zároveň veľké poďakovanie patrí kaplánovi Pavlovi Garbiarovi za jeho milé usmernenia a slová povzbudenia.

Milada a Slavomír

Na tento kurz nás prihlásili blízki kamaráti. Najprv sa mi to zdalo ako márnenie času na úkor rodiny. Takéto pocity zdieľali určite aj viacerí z nás. Po prvom stretnutí sme boli veľmi milo prekvapení, čo je podstatou Manželských večerov. Počas siedmich stretnutí sme získali iný pohľad na veci osobné i rodinné. Postupom času začali súvislosti manželského života zapadať do seba ako puzzle. Tešili sme sa na priestor iba pre nás. Svedectvá párov, ktoré nás navštívili, boli pre nás poučné. Pri ich počúvaní sme prišli na to, že nielen my, ale aj rodiny

okolo nás majú podobné starosti. Ťažkosti sú znesiteľnejšie, ak sa o ne podelíme. Rodinný život nie je len o starostiach, ale hlavne o radoostiach. Tak, ako keď sme stáli pred oltárom počas manželského sľubu-spolu v dobrom aj zlom.

Katarína a Pavol

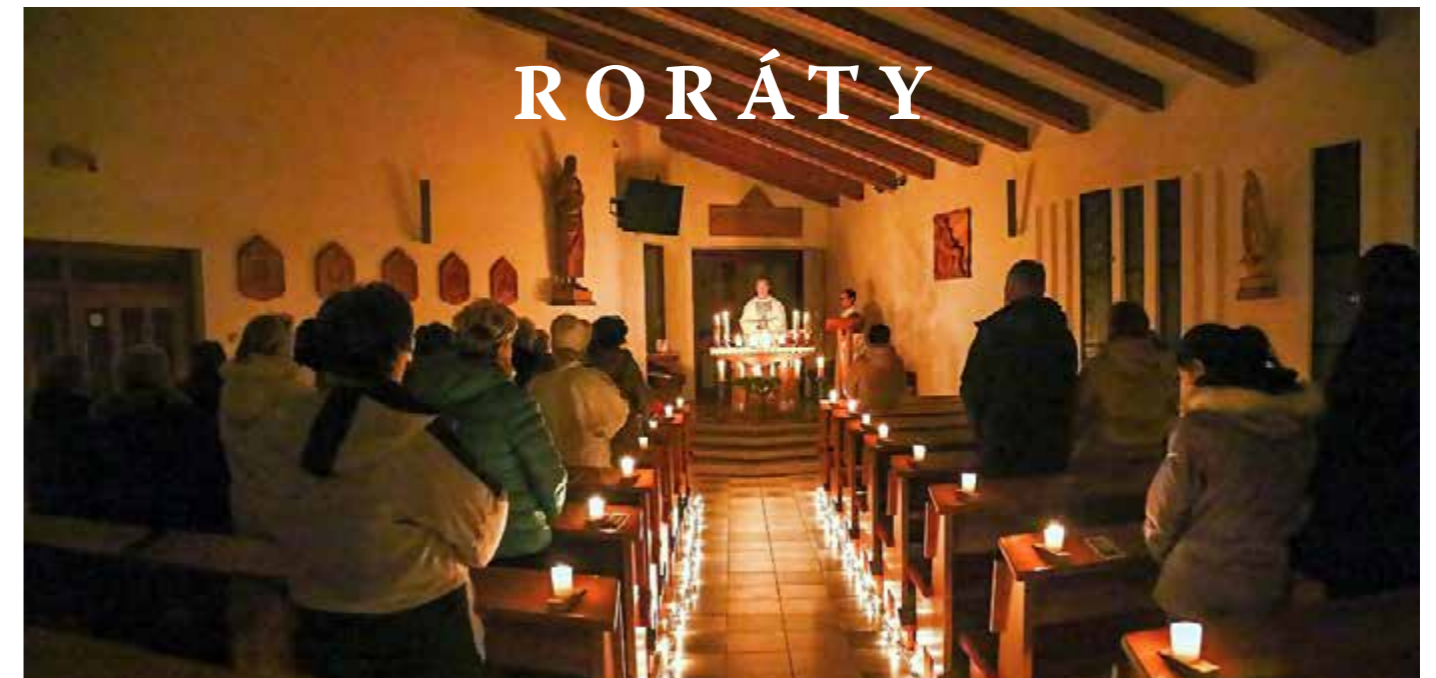
Bolo nás trinásť manželských párov. Začiatok bol trochu rozpačitý, hlavne u mužskej časti. Postupne sa začali všetci baviť a nechali sa čoraz viac vtiahnuť do prednášok. Ich obsah bol šitý na mieru všetkým párom, tým ktorí sú spolu krátko, aj dlhšie. Vzniklo medzi nami vzájomné spojenie a uistenie, že nikto v tom nie je sám. Láska, ktorá bola medzi nami na začiatku manželstva, je silná. Vzájomným pochopením či uistením ju môžeme znova prehĺbiť. Manželstvo je cesta, na ktorej urobíme veľa chýb, no zároveň je niečím, čo sa dá považovať za jeden z najväčších úspechov dvoch vzájomne sa milujúcich ľudí.

Oľga a Jaroslav

Kurz ešte nebol úplne dokončený, lebo nás zastihla pandémia. Po uvoľnení opatrení kurz dokončíme „svadbou“ – svätou omšou spojenou s obnovením manželských sľubov a svadobnou hostinou.

Svätý Ján Pavol II. – patrón manželov – oroduj za naše manželstvá!

Spracoval Pavol Garbiar, kaplán

Rorate caeli, desuper; et nubes pluant justum:

Roste nebesá zhora, oblaky nech pršia Spravodlivého.

Aperiatur terra, et germinet Salvatore.

Nech sa otvorí zem a vyklíči Spasiteľa.

(Iz 45,8)

V týchto dvoch veršoch od proroka Izaiáša, ktoré sú znované do známej piesne, je odhalené tajomstvo adventného obdobia, ale tiež i tajomstvo ľudskej existencie. Prvé slovo Rorate je základom pre pomenovanie svätých omší, ktoré sa slávia počas adventného obdobia v skorých ranných hodinách ešte za tmy, pred východom slnka. Ich základ položil kráľ Karol IV. (1316 – 1378), ktorý zaviedol celoročnú prax slávenia votívnych svätých omší s formulárom ku cti Panny Márie. Ich slávenie

navodzuje atmosféru očakávania. Človek, ktorý je v tme, čaká na svetlo. Roráty sa môžu sláviť každý deň adventu okrem nedele a prikázaného sviatku Neпоškvrneného počatia Panny Márie (8. decembra). V kostole sa nezapaľuje žiadne umelé svetlo, horia iba sviece na oltári a tie, ktoré si prinesú ľudia. Takto sa človek očakávajúci Krista vyberie na rannú svätú omšu, chváli tým Boha, ktorý ho miluje a ohlasuje príchod Krista.

Veriaci človek očakáva druhý príchod Krista, chváli Boha, ktorý tak miloval svet, že nám poslal svojho Syna a v Eucharistii Ho prijíma. Kristus prišiel včera ako dieťaťa v jaslách, dnes prichádza v Eucharistii a zajtra v naplnení ako Pán nášho srdca.

Anton Melega, kaplán

PŮŤ NAVŠTÍVENIA

K cyklopúti na Mariánsku horu v Levoči zo Smokovca som sa tohto roku pridala druhýkrát. Snáď sa zúčastním aj do tretice... Túžba putovať zjednotila rozmanité, príjemné spoločenstvo, v ktorom sa ťažkosti cesty znášali ľahšie.

Počasie vyšlo ideálne. Cesta do Levoče - prevažne dolu kopcom - pomerne rýchlo zbehla. Po príchode do Levoče nás čakalo srdečné prijatie u Dubeckých spolu s pripraveným občerstvením. Vo chvíľach oddychu sme sa postupne pomodlili ruženec, ktorý sme zakončili na Mariánskej hore s pohľadom na mesto. Vzhľadom na karanténne opatrenia nebol oficiálny náboženský program, bazilika však bola otvorená, a tak sme sa v tichosti poklonili.

V Levoči v Gymnaziálnom kostole nám svätú omšu odslúžil pán farár, ktorý dohliadal na duchovný charakter cyklopúte. Na spätočnej ceste sa cykloprocesia postupne zmenšovala. Kto ako vládol, využil ochotu odvozu spoľahlivej, široko - ďaleko známej firmy Pišta:).

Keďže na našej fare rozvoniavali nachystané koláče, veru oplátilo sa zakončiť púť tam. Vôňa koláčov vyprchala, no radosť a pokoj vo vedomí zostali dlhší čas, následky v duši snáď naveky.

Katarína Puškárová

IŠLI SME NA PŮŤ DO ŠAŠTÍNA

Išli sme na púť do Šaštína. Dôvod výberu: je to naše naj pútne miesto a z mariánskych svätých srdce Slovákov, aj keď v našej proveniencii viac rezonuje Levoča. Milostivé, premodlené miesto.

A na toto miesto prišiel PETER. Ten, ktorého Pán ustanovil za prvého z apoštolov. Ten, na ktorého zložil starosť o Cirkev. Ten, na ktorom sa láme budúcnosť. Ten, ktorý dostal jasný príslub: „...a pekelné brány ju nepremôžu.“ Ten, ktorého najväčšou úlohou je vidieť vanutie Božieho Ducha. Jeho prítomnosť, slová, skúsenosť, či zážitok s ním sú neoddeliteľne spojené s Bohom.

Pápežove myšlienky na kázni: Mária – predobraz každého z nás – je žena otvorená vanutiu Ducha a preto je stále na ceste,

má prorockého ducha a je plná súcitu. Cesta, prorocstvo, súciti – vízia budúcnosti skutočného katolíka na Slovensku. Bohato stačí na kontempláciu.

Išli sme tam každý so svojím príbehom života, každý so svoju vďakou i ťarchou. Každý so svojimi otázkami. Mali sme všetci možnosť pocítiť vanutie Ducha vo svojom živote. Počúť odpovede na to, čo nás kváří. Dúfam, že mnohým Duch Boží cez Petra zodpovedal ich otázky. Mne áno. Ale ešte dlho budú vo mne rezonovať a dúfam, že aj dozrievať.

Róbert Tokár, farár

Pozor, zo strechy padajú šindľe! Na starom farskom kostole sa pracuje

Rekonštrukcia kostola Nepoškvrneného počatia Panny Márie pokročila. Tento rok sa podarilo pokryť hlavnú a najpoškodenejšiu časť strechy novým šindľom. Bočné lode skúsime opraviť na budúci rok.

Nový šindel je z červeného smreka. Dúfame, že vydrží najmenej päťdesiat rokov. Hádám vtedy pôjdeme aj do dôchodku:). Je hrubší a odolnejší ako pôvodný smrekový. Našťastie sa pri rekonštrukcii ukázalo, že pôvodné latovanie nie je také zlé, ako sme predpokladali, teda mohlo zostať. Stačilo ho len doplniť. Taktiež stará fólia, ktorá bola pod šindľom, bola lepenková, hrubá a aj po toľkých rokoch plne funkčná. Nedalo sa zistiť, či bola „Made in EU“, alebo „Made in China“, ale ani túto sme nemuseli meniť. Museli sme však meniť okrajové odkvapové dosky, ktoré boli už riadne rozsušené. Za rekonštrukciu sme zaplatili cca 41 200,- €. Pôvodný šindel sme zachovali. Kto chce podporiť rekonštrukciu tohto kostola, môže si ho kúpiť v kostoloch našej farnosti. Je na ňom vygravírovaný obrázok kostolíka s nápisom „Ďakujeme“. Odporúčaná cena za jeden kus je 10,- €.

Nakoniec sme na rekonštrukciu tento rok dostali dotáciu z Ministerstva kultúry z programu „Obnov si svoj dom“ vo výške 25 000,- €. Aj naše mesto Vysoké Tatry nám veľmi pomohlo sumou 15 000,- €, za čo sme veľmi vďační. Veď príjmy farnosti pozostávajú hlavne zo zvončeka, čo sú dary jednoduchých ľudí. Okrem nich máme len nájom z parkoviska, ktoré aj tak ešte budeme dlho splácať. Kostol je jedinečným skvostom nášho mesta a je otvorený pre všetkých, veriacich i neveriacich. V letných mesiacoch dobrí ľudia našej farnosti v ňom strážia, aby mohol byť otvorený a aby sa každý mohol prísť pomodliť, alebo len pozrieť a pomeditovať v zázračnom tichu Božej prítomnosti.

Ak Pán Boh dá, radi by sme na budúci rok pokračovali v postupnej rekonštrukcii. Aj kvôli tomu sme zriadili občianske združenie Zachráňme poklady Tatier, aby sme mohli získavať financie z najrôznejších zdrojov. Prostredníctvom neho bola vykonaná rekonštrukcia tento rok a dúfame, že bude aj na budúci. Viac na www.pokladytatier.com.

Róbert Tokár, farár

Prijali najvzácnejší DAR

Dar je niečo, čo nás zvyčajne veľmi poteší. Keď dostaneme dar, znamená to, že niekto nás má rád, záleží mu na nás. Je to veľmi príjemné a vedie nás to k radosti a k vďačnosti. Dar vytvára medzi darcom a obdarovaným spoločenstvo a puto vzájomnej lásky.

Takýto veľký Dar prijali v nedeľu 5. septembra naši štvrtáčikovia. Deň predtým slávnostne prijali sviatosť zmierenia, kde sa vyznali zo svojich hriechov spáchaných od krstu. Všetky deti absolvovali pred touto sviatosťou skúšku na výbornú. Celý rok sa pripravovali v škole na náboženstve na túto sviatosť. Už počas prípravy bolo vidieť, že sa na tento Dar veľmi tešia a nemôžu sa dočkať. Počas roka, pri svätých omšiach pre deti, z úst nás kňazov počúvali o láske a priateľstve Pána Ježiša.

Bol to nádherný pohľad na deti plné očakávania, v slávnostných šatách a v očiach s iskrou radosti a trošku aj neistoty, ako prichádzajú do nášho kostola sv. Petra a Pavla v sprievode miništrantov a kňazov. Isto len málokto ostalo pri tejto príležitosti suché. Veď je to veľký zázrak prijatí Eucharistiou! Čo môže byť krajšie ako spojenie s Kristom?

Pán farár v homílii povzbudil deti aj dospelých, aby sme prosili nášho Pána, lebo On nám dá vždy viac ako žiadame. Zároveň apeloval na rodičov, aby nezabúdali svoje deti privádzať aj naďalej do chrámu, a aby sme aj my dospelí túžili po prijatí Eucharistie.

Veľká vďaka nášmu Bohu za tento nádherný deň! Prosíme o modlitby za naše prvoprijímajúce deti aj rodičov, aby hľadali oporu práve v našom najväčšom priateľovi – Ježišovi, ktorý nás nikdy nezradí, nesklame, nezaprie a túžili po ňom ako najvzácnejšom Dare.

Pavol Garbiar, kaplán

Slávnosť prvého svätého prijímania

V našej tatranskej farnosti bola radostná udalosť. Začiatkom septembra sme mali slávnosť prvého svätého prijímania. Bol to náročný rok pre všetkých. S ohľadom na situáciu nebolo možné absolvovať stretnúť na fare pre deti a rodičov, na ktoré sme sa tešili. Školy boli uzatvorené väčšiu časť školského roka, takže ťažisko prípravy bolo na deťoch s rodičmi doma a na pánoch kaplánov a pánovi farárovi na hodinách náboženstva, kým boli školy otvorené. Nakoniec sa všetko podarilo a v nedeľu 5. septembra nastal „deň D“. Naša malá skupina jedenásť detí to zvládla aj vďaka tetám katechétkam. A tak to, čo začalo krstom, pokračuje svätým prijímaním na veľkú radosť v nebi i tu na zemi. A odkaz prvého svätého prijímania? Žiť každý deň dobrý život-tak, ako sme sa to učili všetci v príprave - v radosti a v nádeji. Ďakujeme.

Štefan Bačkor

ODVÁŽNE A TVORIVO S JOZEFOVOU RODINOU

Tento rok sme náš letný farský denný tábor maličkých prežili so svätým Jozefom a Svätou Rodinou.

V pondelok nám pán farár predstavil svätého Jozefa ako muža modlitby, pracovitého, odvážneho, poslušného, so srdcom takým dobrým, že mu Boh Otec zveril Pannu Máriu a svojho Syna Ježiša, lebo vedel, že svätý Jozef bude najlepší manžel a otec na Zemi. Deti sa naučili ukazovačku – pesničku o malom Ježiškovi a jeho rodičoch. Každý deň sme si ju spievali a pritom si zacvičili. Viete, čo robia deti najradšej? Presne tak – hrajú sa. Aj my sme sa veľa hrali – na fare, aj vonku – podľa nálady počasie. V prvý deň tábora sa deti hrali v Tatranskom drevenom kráľovstve – pri drevených a živých zvieratkách, v rozprávkových domčekoch, na dlhej nafukovacej šmykačke. Bolo že to radosti!

V utorok sme „putovali“ do Betlehema. V maštaľke, na Polesí v Dolnom Smokovci, mohli deti vidieť živý betlehem - svätý Jozef bol pán kaplán Pavol, Panna Mária - naša Majka a Ježiško - malý Šimonko. Ježiško sa deťom páčil najviac - všetky by ho rady pestovali! Pri škole sme sa potom dosýtosti vyhrali. Aj obed vonku pod strieškou chutil lepšie. Najmenšie detúrence išli po obede snívať sladké sničky na faru. Väčšie deti sa ďalej hrali a s animátorkami tvorili levanduľové kytičky. Po čokoládových palacinkách od mamy Janky sa len tak zaprášilo. Späť na faru sme opäť putovali električkou, Panna Mária a svätý Jozef to mali omnoho ťažšie...

V stredu bolo v pláne „utekať“ so Svätou Rodinou do Egypta, ale počasie nám „útek“ prekazilo. Teta Anička porozprávala deťom tento dramatický príbeh zo života Svätej Rodiny tak živo, že nejedno dievčatko bolo očarené ako Panna Mária bez reptania počúvala svojho manžela a zaraz urobila ako anjel svätému Jozefovi zjavil vo sne. V tento deň si deti popri hrách vyzdobili tričká s farbičkami.

V táborový štvrtok sa žilo na fare ako v Nazarete. Piekli sme medovníky spolu s Mamkou Máriou a veru sa nám vydarili. Po obede po nich ostala už iba vôňa. V Nazarete mali určite aj domáce zvieratka, o ktoré sa starali a ktoré im slúžili. Ich obrázky si deti pekne vymalovali a z farebných papierov vytvorili psíkov.

A nastal posledný deň tábora. Deti nám porozprávali, v čom by chceli napodobniť svätého Jozefa, Pannu Máriu a Ježiška a počuli sme veľa pekných príaní vašich detí, milí rodičia. Aké máte doma betlehemy, čo robíte na Vianoce, koho ocko a mamka sú najlepší a mnoho iného, pekného... Neskôr nás vonku pri fare čakala veľká „hľadačka“. V ukrytých fľašiach sa nachádzali okrem sladkých dobrôt písmená na zodpovedanie otázky: Ako všetko robili Mária s Jozefom? Čo myslíte? No predsa: S LÁSKOU. Po obede, keď niektoré deti spinkali, ostatné tvorili darčeky - vyrábali z korálikov ruženčky a skoro každý deň počúvali biblické príbehy, ktoré im zanietene rozprávala naša animátorka Esterka.

Krásny čas tábora sme zakončili ďakovaním za všetkých a za všetko - svätou omšou s pánom kaplánom Antonom, spolu s deťmi, s rodičmi, so súrodencami, s tetami a ujami - ako jedna veľká rodina.

Ako jedna rodina sme prežili aj jeden spoločný deň (namiesto celého táborového týždňa) s prvoprijímajúcimi a staršími deťmi, s pánom kaplánom Pavlom a s dospelákmi s mladým duchom. V správnú augustovú stredu, keď sa počasie umúdrilo, čakala nás

túra na Zamkovského chatu. Ráno sme začali slávením sv. omše v kaplnke v Novom Smokovci a potom hor sa na cestu. Cesta bola o to dobrodružnejšia, že nás na Hrebenok vyviezol ujo Peťo na farskom Scude. Kráčalo sa nám ľahko, nálada bola dobrá, maliny a čučoriedky sa na nás usmievali. No kto by im odolal? V cieľi na chate sme sa zohriali teplým čajom a posilnili chutnou polievkou. Po ceste späť, na Hrebenku, sme našli poschované tabuľky so zašifrovanou starobylou modlitbou k svätému Jozefovi. Šikovným deťom sa modlitbu podarilo rozlúštiť. Že by im pomohol aj svätý Jozef? Nebojme sa ho o čokoľvek prosiť, veľmi rád sa za nás prihovára a jeho príhovor je mocný – veď tieto krásne táborové dni sú toho tiež dôkazom.

ĎAKUJEME!

Detiský tím

FARSKÉ DETSKÉ STRETKÁ

Je tu nový školský rok a s ním aj naše tradičné stretnúť na fare. Ich témou je tohto roku určitý svätý, ktorého sviatok slávime v danom týždni.

Na prvom stretnúť sme sa zoznámili navzájom a potom so svätým Františkom z Assisi. Deti zaujal hlavne príbeh o svätom Františkovi a vlkovi podaný formou divadielka.

O týždeň neskôr stredobodom na stretnúť bola svätá Terézia z Avily. Detúrence po skupinkách hľadali lístky so zašifrovanými myšlienkami svätej Terézie a po ich vylúštení si ich spoločne prečítali.

Na treťom (a v dôsledku korony aj zatiaľ poslednom stretnúť) sme sa bližšie dozvedeli o živote už svätého Jána Pavla II. Niektoré deti skladali puzzle s jeho obrázkami, iné vyrábali ruženčky a ďalšie sa učili robiť skautské či horolezecké uzly.

Na všetky stretnúť sme, v úvode, modlitbou desiatku ruženca pozvali Pannu Máriu a na každom nechýbala ukazovačka či súťaž.

V rámci dušičkového mesiaca november sme trikrát navštívili cintorín, kde sme sa s deťmi modlili za spásu zosnulých.

Veríme, že prísne pandemické opatrenia nebudú trvať dlho a my sa čoskoro uvidíme opäť.

Detiský tím

Dávida kaplána príhody a skúsenosti

Uprostred novembra mi pípla v mobile esemeska s prianím k meninám. Odosielateľ – kaplán Dávid Sklarčík. Úprimne som sa potešil, že si na mňa spomenul. Druhým rokom študuje v Ríme. Obratom mu telefonujem a v duchu sa usmievam. Hoci nás delia stovky kilometrov, vnímam podľa jeho hlasu, že nestratil nič z mladického entuziazmu, ktorý je preňho taký charakteristický. Využívam príležitosť a, reku, či by sa podelil o svoje dojmy aj s našimi čitateľmi. Rozhovor ochotne prisľúbil, ale s podmienkou, že najskôr absolvuje skúšku z hebrejčiny, ktorá ho čakala o pár dní. Skúška dopadla úspešne, a tak vám prinášame postrehy nášho niekdajšieho pána kaplána z jeho talianskeho pôsobenia, ktoré sa čo nevidieť prehupne do svojej druhej polovice...

● Pán kaplán, ako sa máte v ďalekom svete?

Môžem povedať, že sa mám dobre. Pán Boh je veľmi štedrý na milosti. Neustále vnímam Jeho konanie. Prvé mesiace štúdií boli náročné - nový jazyk, prostredie a najmä to, že som si musel opäť zvyknúť každé ráno zobrať ruksak, ísť do školy a sadnúť do lavice. Nastala úplná zmena môjho pohľadu na rozvrh dňa, na seba samého, na moje knazstvo. Vlastné očakávania neboli prehnané, ale realita bola náročnejšia.

● Povedzte nám niečo bližšie o vašej alma mater.

Študujem na Pápežskej univerzite Gregoriana, s teologickým zameraním na Biblickú teológiu, čiže štúdium Svätého Písma. Spoluziakov mám z celého sveta. To je na tejto škole najkrajšie. Keď vojdete do veľkej vstupnej haly univerzity a vidíte veriach ľudí z celého sveta, tak si uvedomíte, že dvanástim apoštolom v spolupráci s Duchom Svätým sa to podarilo - evanjelium je ohlasované (skoro) v celom svete. Je to nádherné. Zvyknem sa vždy zastaviť pri vstupe a s vďačnosťou a obdivom pozerám na tú milosť. Bezmála tritisíc študujúcich zo stodvadsiatich krajín sveta! Toto je Cirkev, ľudia z celého sveta, ktorí v srdci nosia Nazaretského.

● Ktoré predmety vám dávajú najviac zabrat?

Naše štúdium je orientované na biblické jazyky, teda biblickú gréčtinu a hebrejčinu. Má to svoje opodstatnenie. Študujeme tieto jazyky práve preto, lebo Starý Zákon bol napísaný v hebrejčine a Nový Zákon bol napísaný v gréčtine. Čiže pracujeme počas všetkých ostatných kurzov v originálnych jazykoch Biblie, lebo každý preklad do cudzieho jazyka je chápaný ako interpretácia textu. Ak chceme pracovať na interpretácii, musíme vychádzať z originálneho textu, nie z textu, ktorý považujeme za interpretovaný. Taktiež sa môj semester skladá z kurzov Starého zákona a Nového zákona. Kurzy sú ponúkané vopred s presnými pravidlami, akými sú práca počas semestra, povinná literatúra, spôsob hodnotenia a podobne. My si na základe týchto argumentov vyberáme predmety, respektíve kurzy, ktoré nám vyhovujú, alebo nás zaujímajú. Dôležité je získať potrebný počet kreditov, aby som mohol byť na záver štúdia pripustený k záverečným skúškam.

● Ktoré predmety sú, naopak, vaše najobľúbenejšie?

Najobľúbenejšie sú pre mňa určite semináre. Počas jedného semestra musíme absolvovať jeden seminár. Obľúbený je práve v tom, že maximálny počet študentov je dvanásť a pracujeme na jedinom texte celý semester. Učíme sa rôzne spôsoby ako čítať text, ako s ním pracovať, aké sú postupy, aký spôsob prístupu môžeme zvoliť pri texte.

● Skúškové obdobie býva pre študentov náročné, niektorí majú problém vyprodukovať pod vplyvom stresu súvislú vetu aj vo svojom rodnom jazyku, nieto v cudzej reči. Ako to funguje na Gregoriane?

Oficiálne máme na skúške ponúknutých šesť svetových jazykov, v ktorých môžeme odpovedať. Jeden profesor, expert na moderné, ale i na historické "mŕtve" jazyky, nám dokonca ponúkol šesťnásť možností na výber. Keď som bol na skúške, na začiatku sa ma opýtal, odkiaľ pochádzam. Začala skúška a na záver mi v slovenčine s ľahkosťou povedal: „Študoval som dva mesiace slovenčinu, práve preto môžeš na poslednú otázku odpovedať v slovenčine.“ Bolo to úžasné. Keďže to bola moja prvá ústna skúška, mal som pocit neistoty. Je až neuveriteľné, aký je Pán Boh dobrý a má rád humor, ktorý nám aj v takýchto situáciách ukazuje.

● Ako vyzerá váš klasický prednáškový školský deň vo Večnom meste?

Každý deň je individuálny, podľa môjho zvoleného rozvrhu. Rozdelil by som to nasledovne: vstanem a idem na univerzitu na prednášky. Tento semester som si zvolil tri dni v týždni, kedy mám prednášky od rána až do večera. Vrátim sa do kolégia, odslúžim si svätú omšu, navečieram sa a následne, ak mám dost síl, pokračujem v štúdiu. Ak nie, dám si pivo (smiech).

● A čo zvyšné dni v týždni?

Ráno vstanem, mám svätú omšu, raňajky a štúdium. O jednej hodine popoludní máme spoločný obed v kolégii. Nasleduje poobedná pauza (niekedy siesta), do 19:00 študujem. Po večeri, ak treba, pokračujem v štúdiu alebo si s chalanmi pozrieme film či dáme pohár vína. Vyzerá to strašne, ja viem, ale akurát sme sa so spolužiakmi smiali, že sa už len dvakrát psychicky zrútime a budú Vianoce (smiech). Je to o trpezlivosti, snahe, napredovaní a prijatí toho, že niektoré veci idú ponad mňa.

● Čo robíte, keď práve neštudujete? Máte čas aj na „potulky“ Rímom?

Chcel by som mať... Zatiaľ som ešte nemal dostatok času. Ak Pán dá, po Vianociach budem končiť s biblickými jazykmi, a potom sa aj čas nájde. Ale teší ma, že každý utorok s knazom z kolégia a štvrtok s mojím spolužiakom sa nám darí obedovať v Ríme ako sme si zaumienili, keďže poobede máme ďalšie prednášky. Je to veľmi milé, lebo vždy si vyberáme iné miesto, inú rímsku štvrť. Ide o akýsi môj dotyk s atmosférou tohto mesta.

● Za akúsi samozrejmosť, ba až všednosť môžu považovať Tatranci Gerlach, Parížania Eiffelovku či Pražania Orloj. Čo vy a napríklad taká Fontána Di Trevi?

Ide o celosvetovo známu pamiatku, najznámejšiu fontánu v meste. Keď som bol predtým v Ríme, vždy ma fascinovala. Teraz chodím okolo nej každý deň niekoľkokrát, pretože moja univerzita je hneď vedľa. Pri každodennom „stretávaní“ s ňou sa mi stala tak krásne všednou. Nie v zmysle, že ma už viac nezaujímajú, ale v zmysle, že je to niečo, čo je krásne, ale zároveň mne dobre známe. Presne tak ako Tatry, stali sa mi všedným miestom, nie čo do krásy, ale čo do „poznania a pohľadu“. Zároveň sa pri fontáne rád na chvíľu zastavím a pozerám na ľudí pri nej. Je to krásny pohľad, lebo zväčša tak ako na výlete, sú tu zamilovaní ľudia, rodičia s deťmi, priatelia či celé rodiny. V neposlednom rade, čo ma zas privádza k smiechu, sú dievčatá s našpúlenými perami sťa „herečky“, ktoré dokážu minúť dlhý čas otočené chrbtom ku krásnej pamiatke, len aby mali čo dať na sociálne siete. Pritom riskujú, že stratia zmysel pre krásu, umenie a obdiv.

● Počas uplynulého roka ste sa ocitli aj na ostrove, ktorý je spájaný predovšetkým s mafiou či so sopkou Etna. Ako k tomu došlo?

Vybral som si farnosť na Sicílii počas leta, aby som sa mohol zdokonaľiť v jazyku a zároveň byť v knazskej službe, ktorá mi počas roka tak chýba. Najprv som mal ísť do mesta ležiaceho v strede Sicílie, no Pán Boh mi doprial prímorské mesto, vždy má zmysel pre humor. Bol to krásny čas prijatia, otvorenosti a spoznávania. Mal som možnosť vidieť miestneho knaza, ako koná svoju službu. Bol pre mňa inšpiratívny. Vždy s ľuďmi. Takmer každý večer sme večerali s jednotlivými rodinami. Boli to nádherné komunity.

● Určite máte v srdci zážitky z pôsobenia v Tatrách. Čo nevsedné ste zažili na Sicílii?

Dokopy sme spravovali päť farností. Jedna z nich sa nachádza v horách a má len dvadsaťtri obyvateľov. Keď som prichádzal odslúžiť svätú omšu, všetko bolo pripravené, až na taliansku dochvilnosť. Zatiaľ čo som oblečený v ornáte čakal na začiatok svätej omše, ľudia sa dohadovali, kto ešte chýba. Rozdelili si chýbajúcich a šli ich zavolať domov. Bola to komédia, ale zároveň krásne gesto, lebo vnímali zodpovednosť za toho druhého. Cirkev bola pre nich komunita, nie individuálna záležitosť. Spomeniem ešte jednu situáciu, ktorá bola najprv pre mňa bláznivá: mali tam detský tábor, tak ako v Tatrách, deti doň dochádzali každý deň. Zaujímavosťou bolo, že tábor začínal o 20:00 a končil niekedy po polnoci. Bol teda nočný, tak ako všetky na Sicílii, keďže cez deň je teplota príliš vysoká a každý sa snaží byť buď pri mori alebo v izbe s klimatizáciou.

● Našli ste si počas roka čas aj na návštevu vašich priateľov z radov tatranskej mládeže?

Pred letom sa mi podarilo prísť do Tatier. Mali sme s mládežou stretnutie na fare. Bola to veľmi silná chvíľa, lebo mladí rezonujú v mojom srdci neustále. Dohodli sme sa, že po lete sa uvidíme na grilovačke u mňa doma v záhrade. A tak sa aj stalo. Začali sme svätou spovedou, svätou omšou a ďalej sme pokračovali jedlom, potom boli hry a rozprávania. Som rád, že v nich môžem pozorovať dobro, snahu, ale aj neistotu vo viere, lebo to je priestor pre ich napredovanie. Ďakujem Bohu, že som ich mohol spoznať ako mladých ľudí kráčajúcich na ceste. Nemám rád hotové produkty a musím povedať, že práve oni ma inšpirujú, aby som ani ja nebol takým hotovým „produktom“, ale kráčajúcim človekom s potenciálom.

● Sme v období adventu, blížia sa Vianoce. Čo odkázate tatranským farníkom a čitateľom Ratolesti?

Vzhľadom na situáciu, v ktorej žijeme, by som chcel všetkým, ale i sebe, popriať práve túžbu adorať Krista a dovoliť mu, nech On prenikne naše vzťahy. Vždy som sa rád pozeral na betlehem v „našom“ kostole v Novom Smokovci. Pred Kristom sa nachádza množstvo postavičiek, symbolizujúcich jednotlivé biblické postavy Vianoc. Mladí a starí, chudobní či bohatí, vzdelaní alebo pastieri... stretávajú sa tam z rôznych svetov, aby mohli byť pred Ním. Je to atmosféra úcty a rešpektu, ktorá sa dáva nielen Novonarodenému, ale preniká aj ich vzťahy. Nech naše názory, pohľady a vnímanie dnešných čias nie sú pre nás v našich rodinách dôvodom rozdelenia, ale vzájomnej úcty a ľudskosti.

Martin Mistrík

Sme pozvaní počúvať, čo Duch Svätý hovorí Cirkvi

Rozdelenie. To je to, čo cítiť v našom čase. V Cirkvi boli tri veľké rozdelenia - zaujímavé, že zhruba každých päťsto rokov. Nazývame ich schizmy. Prišli tajuplne.

Prvú schizmu zaznamenávame v piatom storočí. Na synode v Efeze roku 431 bolo zavrnuté nestoriánstvo (bludná náuka odmietajúca božskú prirodzenosť Ježiša Krista) a na chalcedónskom koncile roku 451 bol zavrnutý monofyzitizmus (bludná náuka odmietajúca ľudskú prirodzenosť Ježiša Krista). Ježiš je pravý Boh a pravý človek. Odsúdením týchto dvoch bludných náuk došlo k odtrhnutiu väčšej časti Cirkvi v krajinách prvého rozkvetu (dnešné Turecko, Sýria, Egypt, Irak a Irán, dokonca aj v Číne). Rozdelenie cirkvi bolo kvalitným polienkom do ohňa šírenia islamu v týchto krajinách.

Druhý rozkol sa zavŕšil v roku 1054. Išlo o schizmu medzi východnou a západnou cirkvou. Dôvodom bol vnútrocirkevný spor o primát pápeža, veľa nedorozumenia a pýchy. Vyburcované vášne a vzájomné odsudzovanie viedli až k prejavom sektárskeho fanatizmu. Gréci pošliapali hostie latiníkov, pretože ich nepovažovali za platne konsekrované. Niet si čo vyčítať, pretože to isté urobili latiníci grékom pri dobytí Konštantínopolu roku 1204. Vzájomnú exkomunikáciu odvolali až pápež svätý Pavol VI. a ortodoxný patriarcha Atenagoras 17. decembra 1965. Jednotu sa však obnoviť nepodarilo.

Tretia veľká schizma západnej cirkvi sa datuje od vyhlásenia 95 téz Martina Luthera v roku 1517. Na začiatku bol vieroučný spor v otázke ospravedlivenia, či je človek ospravedlnený zo svojich hriechov na základe viery, alebo zo skutkov. Pozícia evanjelikov iba na základe viery, pozícia katolíkov aj na základe skutkov. Tieto dve skupiny sa neboli ochotné počúvať. Vzájomnú korešpondenciu hlavných aktérov môžeme celkom dobre zaradiť medzi základné príručky osočovania a vulgarizmov. Vzájomné dišputy viedli len k ďalšiemu prehlbovaniu rozkolu. Až 31. októbra 1999 podpísali predstavitelia katolíckej a evanjelickej cirkvi spoločné vyhlásenie k náuke o ospravedlnení. Vyjadrujú v ňom, popri ešte stále existujúcich čiastkových rozporoch, konsenzus v základnom chápaní tejto náuky. Základný problém je vyjasnený, a rozkol stále zostáva.

Znovu prešlo päťsto rokov. Podľa historickej skúsenosti môžeme čakať ďalšiu schizmu. Spočiatku sa zdalo, že sa k tomu schyluje medzi turíčnymi hnutiami. Teraz sa zdá, že najbližšie k tomu majú tradicionalisti.

VELKŇAZSKÁ MODLITBA

Dovolím si zacitovať evanjelium svätého Jána 17, 13-26. Ježišova veľkňazská modlitba, Ježiš sa modlí: „Ale teraz idem k tebe a toto hovorím na svete, aby mali v sebe moju radosť - a úplnú. Dal som im tvoje slovo a svet ich znenávidel, lebo nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým. Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda. Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta a pre nich sa ja sám posväčujem, aby boli aj oni posvätení v pravde. No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno - ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa. Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta. Spravodlivý Otče, svet ťa nepozná, ale ja ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja.“

Jednota je kritériom autentickosti kresťanov. Schopnosť kráčať spolu, počúvať sa, a tak aj s rozdielmi sa mať vzájomne radi a rešpektovať sa. Tolko zla v dejinách sme narobili vzájomným nepochopením a nevráznosťou.

Životne nás trápia témy covidu: ohrozenia zdravia, slobody i slušného prežitia. Avšak to, čo sa ukazuje ako najhoršie ovocie obdobia covidkrízy, je práve vzájomné odcudzenie a nepochopenie. Potrebujeme sa poučiť z chýb minulosti: počúvať jeden druhého, spoločne kráčať a poslúchať pápeža.

ZACHOVAJME SI VIERU

Práve Svätý Otec František priam prorocky do tejto našej doby volá každého k zapojeniu sa do synody o synodalite. Zapojiť sa do spoločného putovania s Duchom Svätým. Je to pozvanie počúvať, čo Duch Boží hovorí cirkvi. Učiť sa hľadať jeho hlas, nie prezentovať svoje názory. Duch vane, kam chce. A my stojíme pred výzvou započúť ho, aby sme boli soľou zeme a svetlom sveta. Pozývam všetkých k zapojeniu sa.

Prednedávnom som bol na Morave v jednej farnosti, kde bolo práve stretnutie spoločenstva mužov. Veľmi pekná partia ľudí, ktorí žijú svoju vieru a vzájomne si pomáhajú. Ich pán farár mi hovoril zaujímavú skúsenosť: „V mnohých rodinách, keď deti dosiahnu kritický vek puberty, akoby na nejaký čas odpadli od viery. Potrebujú si ju overiť, stratia sa. Ak však vieru v rodine vedie otec, tieto deti sa znovu po čase vrátia. Ak ju vedie mama, nevrátia sa.“ Práve v tomto čase zvlášť otcov pozývam vytvoriť domácu cirkev: začínať a viesť spoločnú modlitbu, žehnať svoju ženu i deti, prečítať si sväté Písmo a zapojiť sa do synody. Všetko ostatné sa dozviete na www.kapitula.sk.

Požehnaný čas Ducha Svätého prajem.

Róbert Tokár, farár

Karol bol synom grófa Gilberta Borromeo a Margaréty Medici, sestry pápeža Pia IV. Narodil sa 2. októbra 1538 na rodinnom zámku v Arone v Taliansku. Už od útleho veku bol zbožný, tichý, vážny, pobožný, neznašal lož.

Karol nastúpil na štúdiá do Milána a potom do Pavie. Žil veľmi skromným a jednoduchým životom. Napriek rozpušteným praktikám spolužiakov sa zachoval čistý od svetských radovánok a roztopašností. Doktorát z práva získal v roku 1559, nato odišiel domov a začal sa chystať na kňazstvo. V tom istom roku bol zvolený za pápeža Ján Angelo Medici, brat Karolovej matky, a prijal meno Pius IV. V roku 1560 vymenoval pápež svojho synovca za kardinála a za administrátora milánskej diecézy. Karol nebol ani len kňazom a s plačom prosil svojho uja, aby ho tej hodnosti zbavil. Pápež, aj keď ho obvinili z rodinkárstva, vedel,

čo robí, takže jeho prosbe nevyhoveli. Zakrátko sa ukázalo, že to bola zo strany pápeža veľmi rozumná voľba. Kardinál Borromeo má veľkú zásluhu v obnovení Tridentského koncilu, ktorý bol viackrát prerušený. Okrem toho má veľkú zásluhu v zakladaní kňazských seminárov, pod jeho vedením sa zostavoval nový katechizmus a omšový misál. 17. júla 1563 sa dal vysvätiť za kňaza a ešte v tom istom roku v decembri prijal aj biskupskú vysviacku.

Toho istého roku v decembri však zomrel pápež. Kardináli chceli zvoliť za pápeža Karola, on ich však odhovril, preto v januári zvolili za pápeža Pia V. Ten tiež úzko spolupracoval s Karolom, ktorý v tom čase odišiel na svoje biskupstvo do Milána. Tam hneď po príchode spravil radikálny poriadok. Odložil drahé rúcha, žil a jedol veľmi skromne. Majetky po rodičoch venoval chudobným, na údržbu chrámov a chod seminárov. Chodil pešo po celej diecéze a zavádzal reformy a poriadok. Samozrejme, nie všetkým to bolo po vôli. Karol prežil dokonca aj atentát, keď na neho pri modlitbe v kaplnke vystrelili.

O svojich veriacich sa staral aj v časoch moru, ktorý začal v roku 1576. Osobne sa staral o chorých po duchovnej i telesnej stránke bez ohľadu na možnosť nákazy. Keď ho napomínali, mal jedinou odpoveď: „Dobry pastier dá aj život za svoje ovce.“ Na odvrátenie moru konal kajúcne pobožnosti, procesie, modlitby a postil sa. Naštudoval všetky dostupné informácie o more a jeho liečbe. Mor vnímal predovšetkým nadprirodzeným spôsobom. Preto vyzýval svojich kňazov i veriacich k náprave života a k pokániu. Mor pomínul až na Vianoce 1577, po vyše ročnom trvaní. História hovorí o 25 000 obetiach. Pri opatrovaní chorých sa nakazilo a zomrelo i 150 kňazov, ktorí inšpirovaní príkladom svojho biskupa Karola vložili všetky sily do starostlivosti o chorých.

Založil aj nemocnicu, dievčenský sirotinec a rôzne iné spolky a bratrstvá. Vďaka sa mu od miestnych predstaviteľov mesta veru nedostalo. Obžalovali ho u pápeža Gregora XIII. No on po preskúmaní všetky žaloby zamietol ako neodôvodnené a Karol mohol ďalej pokračovať vo svojej činnosti. V roku 1584, v októbri, ochorel na zimnicu, no napriek tomu sa vybral do Švajčiarska, kde otvárali nové kolégium. Tam ho úplne vyčerpaného opustili sily a museli ho odviezť do Milána. Nasledujúci večer okolo deviatej zomrel. Dožil sa len štyridsaťšesť rokov. Bol úplne vyčerpaný prácou na slávu Božiu a pre dobro ľudí. Za mohutnej účasti ľudu ho pochovali 7. novembra do zeme pod podlahou arcibiskupského chrámu. Za svätého bol vyhlásený v roku 1610 pápežom Pavlom V.

Marek Ondra, kaplán

Pietna spomienka na Symbolickom cintoríne

Poslednú októbrovú sobotu sa už tradične stretávame na Symbolickom cintoríne pri Popradskom plese, aby sme si pietnou spomienkou a svätou omšou spomenuli na tých, ktorí v horách prišli o život.

Toto stretnutie nie je o štatistikách. Neprichádzame si vypočítať počty zásahov horských záchranárov a naším cieľom nie je ani porovnávať jednotlivé roky z hľadiska úrazovosti.

Motívom stretnutia priateľov a pozostalých je túžba pripomenúť si konkrétnych ľudí, konkrétne situácie i to, čo nás spájalo. A toto všetko prinášame potom na oltár pri svätej omši obetovanej práve za nich. Takýmto spôsobom sa chceme ako

cirkve putujúca na zemi zjednotiť a spoločne prosiť Nebeského Otca za našich zosnulých.

Pietna spomienka je zároveň aj určitým mementom. Chceme si uvedomiť, že nie všetko máme tak pevne vo svojich rukách. Že sme ako ľudia zraniteľní a slabí. A práve v horách si chceme viac uvedomiť dôležitosť Ježišových slov: „Buďte pripravení...“ Lebo to, čo bude o nás svedčiť a s čím prideme raz pred Boha - sú naše skutky.

Ján Dubecký, kaplán HZS

Tematické kázne v pôstnom období

Každý, kto sa usiluje o život s Pánom, teda o duchovný život, občas premýšľa, ako tento svoj vnútorný život v Bohu prehĺbiť, ako mu dať nový rozmer a väčšiu kvalitu, ako jednoducho rásť a napredovať.

Takto sa nám často v našej duši prihovára Duch Svätý, ktorý nás od chvíle, ako sme ho prijali v krste a birmovaní, nenápadne vedie ďalej a ďalej do veľkého mystéria duchovného života. Asi všetci vieme alebo aspoň tušíme, že napomôcť duchovnému rastu znamená najprv prehĺbiť život modlitby, dôslednejšie sa usilovať žiť podľa prikázaní evanjelia, ale i rozširovať a obohacovať svoje náboženské vedomosti. V tradícii Cirkvi sa ako pomôcka oddávna používali tzv. „Tematické kázne“ na rôzne aktuálne náboženské témy. A keďže žijeme v odkresťančenej dobe, ktorá je pre praktizovanie duchovného života veľmi ťažká, potrebujeme byť v našej viere zakorenení omnoho hlbšie, ako boli naši rodičia...

Akpremyšľame, kde začať, napomocným prichádzajú starobyli Cirkvní Otcovia, ktorí svorne radia: „Vráťte sa k prameňom.“ A tým najkrajším, najzákladnejším a najdôležitejším prameňom našej viery i duchovného života je liturgia svätej omše. V nej je vlastne všetko. Svätá omša sa neprečká, neprestojí netrpezlivo

pozerajúc na hodinky, ani nepredrieme. V nej sa číta! V nej kresťan zahľbený do stretnutia s Pánom v jeho Najsvätejšej Obeti pomocou slov Písma a liturgických modlitieb, obrazov, znakov a symbolov číta pravdy Božieho slova, učenia Cirkvi, a tak spoznáva Večného. Svätá omša nie je jednou z pobožností a už vôbec nie nejaká náboženská spoločenská akcia, ale prameň a vrchol života Cirkvi. Je zdrojom Božích milostí, všetkých požehnaní a sily sviatostí. V nej sa tajomne a neviditeľne, ale reálne sprítomňuje Kristova smrť na kríži a jeho zmŕtvychvstanie.

Aby sme vám - našim veriacim, pomohli realizovať túžbu duchovne rásť, túžbu, ktorú do našich srdiec vkladá Duch Svätý, budeme každú nedeľu v pôstnom období 2022 v tematických kázňach hovoriť o tajomstve svätej omše. Budeme vysvetľovať znaky, symboly, gestá a posvätné slová, ktoré používa Najvyšší Kňaz cez svojich nehodných ľudských služobníkov pre spásu duší nás všetkých i posvätenie nášho pozemského života.

Dopredu prosíme o vaše modlitby za túto našu snahu a tešíme sa na stretnutie s vami v tých najkrajších chvíľach kresťanského života – pri spoločnom slávení svätej omše!

Vaši pastieri

Svätá omša v Chate pri Zelenom plese

V sobotu 21. augusta bola slávená svätá omša v chate pri Zelenom plese. Takto si na tento požehnaný čas zaspomínali mladí ľudia, ktorí túru spojili so spoločnou modlitbou:

“Nestáva se mi každý den, že bych v kostele ministroval faráři, ale byl jsem moc rád za tuto jedinečnou příležitost. Už samotná cesta na Chatu pri Zelenom plese se mi moc líbila, protože chůze v lese mě uklidňuje i baví. Překvapilo mě, v jak krásném prostředí chaty stojí. Atmosféra tohoto místa je jedinečná. Nečekal bych tolik lidí, kolik jich na mši přišlo! Uvědomil jsem si, že je celá cesta i místo pro lidi něčím význačným.”

Matyáš z Prahy

“Mňa najviac zaujala príroda. Vždy, keď idem do Tatier, rozmýšľam nad tým, ako tam môže byť tak pekne. Určite by som odporučila takú akciu. Najmä preto, lebo sme tam boli super partia a aj sme sa zabavili. Vďaka tomu som si vyčistila hlavu a porozmýšľala nad nejakými vecami. Cítila som klud.”

Sima z Lubice

“Rozhodol som sa ísť, pretože som chcel odísť od problémov a povinností, a tiež načerpať silu. A takisto som chcel ešte viac spoznať Tatry. Do duchovného života mi to dalo poznanie, že aj na takých miestach, ako bola malá miestnosť na horskej chate, vieme prijať Eucharistiu a plne sa sústrediť na svätú omšu. Jednoducho, že Boh je prítomný všade.”

Janko z Lubice

“Neverila by som, ako dokáže byť túra náročná, keď si má človek niešť aj ruksak. Gentlemani ešte nevymreli - jeden z nich sa obetoval a ten môj vzal na svoje plecia. Hneď sa mi kráčalo ľahšie. Rozhovory s priateľmi mi tiež spríjemňovali kráčanie. Aj keď to bolo náročné, pocity pri Zelenom plese sa nedajú opísať. Opantala ma radosť a hrdosť na seba samú, že som to dokázala. Okrem tela sme dokázali nasýtiť aj svoju dušu. Mohli

sme sa vyspovedať a zúčastniť na svätej omši. Už sa teším na ďalšie stretnutie.”

Mária z Kežmarku

“Na prvý pohľad to možno nevyzerá lákavo, ale verte mi, bola to sranda. Pri prechádzke sa človek vie najlepšie porozprávať. Rozprávali sme sa len tak o živote, záujmoch, ale bola aj možnosť ísť na svätú sposed. Rozmýšľala som, ale nakoniec si vravím,

veď idem, nič za to nedám a je to trošku zmena oproti kostolu. Bola som rada, že som sa tak rozhodla. Malo to niečo do seba. Samozrejme, robili sme si aj prestávky podľa potreby. Ľudia z Tatier by to zvládli aj bez prestávky. Nám, nezvyknutým, bolo treba nabrat sily, niečo zjesť, napiť sa vody, a tak sme zastavovali a čakali vždy, keď to bolo potrebné. Keď sme prišli do ciela, opäť sme sa posilnili dobrotami a pozorovali ľudí, ktorí tam behali, lebo sa práve konali nejaké preteky. Pokochali sme sa výhľadom a začali sme hľadať miesto, kde by sa mohla konať svätá omša. Nakoniec sme sa všetci zišli v takom „kumbáliku“. Veru, bolo to nezvyčajné. Na kvalite to však vôbec neubralo. Cítili sme, ako nás Božia prítomnosť naplňa a Božie slovo posilňuje. Po skončení sme sa vrátili domov.”

Julka zo Zaľubice

„Vôbec nelutujem, že som prijal pozvanie, pretože som potreboval vypadnúť z bežného života, trochu vypnúť a vyčistiť hlavu. No aj keď to bola trochu náročnejšia túra pre nás slabších jedincov, predsa sa naša prechádzka preniesla do krásnych rozhovorov. Či už to boli debaty o živote, o tom ako to v našich farnostiach funguje, alebo aj o krásnych spoločných spomienkach. Počas výstupu sme dostali aj možnosť svätej sposede či duchovného rozhovoru. Ja som túto možnosť hneď využil. Každopádne, ďakujem za toto pozvanie. Ostatným by som chcel odkázať, že výlety alebo spoločné akcie sú najlepšie vtedy, keď sa dohadujú na poslednú chvíľu, ako to bolo u nás v piatok večer.”

Richard z Lubice

Vtipy

V akváriu vzrušene diskutujú dve rybičky:

„Ty stále dookola opakuješ, že Boh neexistuje, Boh neexistuje... a kto nám teda mení vodu v akváriu, ha?“

Biskup rozprával o náboženstve so starou, milou dávou. Spýtal sa jej, koľko je sviatostí.

„Šesť!“ a vymenovala ich.

„A manželstvo?“ divil sa biskup, „tento zväzok posvätný, krásny a povznášajúci? Ako ste ho len mohli vynechať!“

„Och,“ odvetila stará pani, „ak má toľko krásnych stránok, prečo sa mu teda vyhýbate?“

Raz Heinrich Heine cestoval po Nemecku. Keď nastúpil do dostavníka, sedeli vo vnútri už dvaja mnísi. Básnik sa predstavil, mnísi však nereagovali. Heine si teda sadol a už neprehovoril. Až keď vystupoval, obrátil sa k mníchom a povedal: „Páni, ja som sa predstavil a čakal som to isté od vás.“

Starší mních pootočil hlavou a len tak ponad plece povedal: „My sme členovia Ježišovej spoločnosti.“

„A smiem sa opýtať, z ktorej jeho spoločnosti ste? Z prvej alebo z tej poslednej?“

„Ako to?“ začudoval sa mních.

„No,“ povedal Heine, „tá prvá Ježišova spoločnosť bola vôl a somár a tá posledná dvaja lotri!“

Farár príde do raja a všetci anjeli ako vo vytržení okolo neho obletujú a neustále ho objímajú. Vtom prechádza nebeskou bránou ďalší veriaci nebožtík. Vidí ako vítajú farára a jeho si nikto nevšíma. Pýta sa teda jedného z anjelov: „Jeho obletujete a mňa si prečo nikto nevšíma?“

Anjel na to: „Takých ako ty je tu veľa, ale on je prvý.“

Dedko, je to pravda, že alkohol je nepriateľom zdravia?

Veru, pravda.

Prečo ho teda pijete?

Lebo v Písme Svätom je napísané: „Miluj svojho nepriateľa!“

Farár sa pýta svojho farníka: „Pán Štupeľ, prečo nechodíte do kostola?“

„Z troch dôvodov, dôstojný pán: po prvé, nepáčia sa mi vaše kázne, po druhé nemám rád váš spev a po tretie, vo vašom kostole som prvýkrát uvidel svoju ženu!“

Farár počas omše v posledný deň roka osloví veriacich:

„Drahí veriaci! Mám pre vás dve správy: jednu dobrú a jednu zlú. Dobrá správa je, že máme dosť peňazí na zaplatenie parkoviska. A ta zlá je, že sú ešte stále vo vašich peňaženkách!“

Istý pán farárko, niekde na Divokom západe, vyjde v podguráženom stave z Country saloonu rozhodnutý pobrať sa domov. Podíde ku koňovi a pokúša sa nasadnúť. V tomto stave sa mu to však veľmi nedarí, a tak začne postupne volať na pomoc všetkých svätých: „Svätý Peter, pomôž! Svätý Antonko, pomôž! Svätý...“

Nakoniec sa mu to podarí, ale prehnal to so svojim snažením, prepadol cez koňa na druhú stranu a tak koriguje tých, ktorých vzýval: „Pomaly, pomaly! Nie všetci naraz!“

Na firemný banket, organizovaný pri príležitosti úspešného ukončenia hospodárskeho roka, bol pozvaný duchovný, ktorý mal pred jedlom predniesť modlitbu, ale na poslednú chvíľu sa organizátori dozvedeli, že nemôže prísť. Nikto z vedenia firmy sa nevie modliť, preto hostiteľ improvizuje: „Očakávali sme duchovného, ale nemohol prísť, tak spoločne za to poďakujeme Bohu!“

Pripravil Pavol Stano

Plánované podujatia

PREDVIANOČNÉ VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA:

Pol hodiny pred svätou omšou

SVÄTÉ OMŠE:

PIATOK 24.12.

Štrbské Pleso 21:00; 22:00 (polnočná)
Nový Smokovec 22:30 (polnočná)
Tatranská Lomnica 22:30 (polnočná)

SOBOTA 25.12.

Nový Smokovec 00:00 (polnočná)
Tatranská Lomnica 00:00 (polnočná)
Štrbské Pleso 8:30; 9:30
Nový Smokovec 8:00; 9:00; 10:00; 11:00; 17:00
Dolný Smokovec 9:00
Tatranská Lomnica 8:30; 9:30; 10:30; 18:00

NEDEĽA 26.12.

Štrbské Pleso 8:30; 9:30
Nový Smokovec 8:00; 9:00; 10:00; 11:00; 17:00
Dolný Smokovec 9:00
Tatranská Lomnica 8:30; 9:30; 10:30

PIATOK 31.12.

Štrbské Pleso 16:00
Nový Smokovec 9:00; 17:00
Tatranská Lomnica 18:00

SOBOTA 1.1.2022

Štrbské Pleso 8:30; 9:30
Nový Smokovec 8:00; 9:00; 10:00; 11:00; 17:00
Dolný Smokovec 9:00
Tatranská Lomnica 8:30; 9:30; 10:30

NEDEĽA 2.1.2022

Štrbské Pleso 8:30; 9:30
Nový Smokovec 8:00; 9:00; 10:00; 11:00; 17:00
Dolný Smokovec 9:00
Tatranská Lomnica 8:30; 9:30; 10:30

PLÁNOVANÉ PODUJATIA:

ŠTVRTOK 31.12.

Nový Smokovec 23:30 – 00:15 eucharistická adorácia
Tatranská Lomnica 23:30 – 00:15 eucharistická adorácia

PIATOK 1.1.2022 O 13:00

Beh pre Ježiša – od fary na Tatranskú Polianku a späť

SOBOTA 29.1.2022 O 14:00

Bál svätých a biblických postáv na ľade – klzisko na Sibíri

PIATOK 11.2.2022

Svetový deň chorých – pomazanie nemocných

NEDEĽA 13.2.2022

Svetový deň manželstva – obnova manželských sľubov

SOBOTA 26.2.2022 O 18:00

Farský batôžkový ples - Nový Smokovec, fara

STREDA 2.3.2022

Popolcová streda – začiatok farskej pôstnej aktivity

SOBOTA 12.3.2022 O 9:00

Farský skialp na Sliezsky dom

FARSKÁ MATRIKA

jún – november 2021

Do spoločenstva Cirkvi boli krstom prijatí:

Marcus Rybák	Michaela Maníková
Sára Grechová	Sára Brožová
Adela Rusiňáková	Karolína Václavová
Laura Lalíková	Hugo Jágrík
Lia Lalíková	Marko Varga
Viktória Mia Hančová	Tereza Zoričáková
Alexandra Gajdošová	Jakub Kručay
Šimon Šumský	

Z našich radov odišli k Pánovi:

Ján Marek	Ludmila Stolzová
Etela Vallová	Anna Glatzová
Michal Olejár	Margita Smolková
Vladimír Rusnák	Zdena Čonková
František Slovík	Mária Suržinová
Anna Babičová	Dušan Gerdelán
Gustáv Danielis	Anna Kováčová
Igor Kulacs	Juraj Glatz

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry. Šéfredaktor: Martin Mistrík. Redakčná rada: Mgr. Róbert Tokár, Mgr. Pavol Garbiar, Peter Dziak, Zuzana Bradáčová. Jazyková úprava: Adriana Kruppová. Cenzor: Mgr. Róbert Tokár. Tlač: Tlačiareň Kubík Námestovo. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup; BÚ 30. 3. 2004, č. 4/2004. S povolením OU, odbor všeobecnej vnútornej správy v Poprade, reg. č.: 1/203. Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry, Nový Smokovec 113, 062 01 Starý Smokovec; e-mail: ratolesttatry@gmail.com. www.rkctatry.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Náklad: 303 ks. Nepredajné. Fotografie internet a archív.